

BRANKO MALEŠ

Minek nevezzetek?

a nejem elaludt az ágyban!
a tévé kikapcsolta magát, és bútorrá
váltzott, én meg egy nagy levegőt vettem
és azóta a víz alatt úszom!
ilyen mély csendben minden sikerül!
a feleségemnek egy szempillantás
alatt szakálla nőtt,
amikor hasra fordult, olyan szőrös volt
mint a filozófia!
ott fekszik az ágyon egy kupac hegel!
rózsát nyomok a kezébe és azt mondom:
micsoda nap!
jó lenne kiiktatni a szintaxist,
mert senki sem tudja igazán, hogy ki kivel beszél
és ki alszik!
olyan előzékeny voltam, hogy a villany
is kialudt!
elkezdhetjük? vágjunk neki a sötétségnek,
legyen téma a fény!
nem tudtam, hogy elhagy-e, amikor elindult,
amikor elindult a kiégett lámpa felé?
lehet, hogy már szentté változott!
lehet, hogy már állami ünnepként tisztelik!
lehet, hogy a szakálla alatt sós a bőre?
vajon ki tudja, kedvesem?
a vízvezeték szerelők okos emberek, de hol találjak én
hirtelenjében egyet is zágrábban
horvátország gazdasági, politikai és
kulturális központjában?
fel kell jutnom a holdra! jé, mennyi szemét?!
haa! egy nagyot ordítottam a zajc utca irányába!
a feleségem még mindig szundikál, én pedig

*álmot fejtek!
már fel kellene kelnie,
a kép egyre halványabb
a színek is szőröseek!
ha felébred, beszélnem kell vele,
olyan sok közös témánk lehetne!*

FENYVESI OTTÓ fordítása

OTON GLIHA: GROMAČE (1968)